9e JAARGe. №. 47.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.– ℔ halfjr ƒ 12.– ℔ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenb. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa. „ do. „ 50.–
De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

MAANDAG 25 FEBRUARIJ 1861.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld,
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

ADVERTENTIEN.

BEKENDMAKING.

Op Zaturdag den 2den Maart a. s.

zal ten overstaan van den stapelopziener, bij de houtstapelplaats alhier stuksgewijse publiek worden verkocht, eene hoeveelheid van **761** stuks, voor 's lands dienst afgekeurde **houtwerken**, beneden de 5¼ El lengte.

Soerabaya, Namens den Resident,
7 *Februarij* 1861. *De Secretaris,*
(243) **CH. TROMP.**

(*Voor het land.*) De Luitenant-kolonel directeur van den Artillerie Constructie Winkel maakt bij deze aan belanghebbenden bekend, dat, naar aanleiding van een daartoe bekomen last op den 15den Maart 1861 des ochtends om 9 ure, ten zijnen burele eene publieke uitbesteding zal worden gehouden voor de levering van eenige artillerie–goederen en algemeene behoeften voor de dienst van het jaar 1862, waarvan de voorwaarden ten burele voornoemd ter lezing liggen.

SOERABAYA, (284) *De Directeur voornoemd,*
den 16*den Februarij* 1861. **VREEDE.**

POST-KANTOOR!

Op den 27sten dezer des morgens ten 10 ure zullen voor *Bawean* en *Banjermassing* brieven pakketten worden gesloten.

Soerabaija, *De Post-Kommies,*
25 *Februarij* 1861. (325) **C. WELTER.**

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Dingsdag den 26sten Februarij 1861.
Bij Mevrouw de weduwe *van der Eb,* nabij Ketabang van meubelaire goederen.

Op Woensdag den 27sten Februarij 1861.
Bij den heer *S. M. Polak,* aan de Komedie-plein van diverse goederen.

Op Donderdag den 28sten Februarij 1861.
Bij den heer *Arnold,* in de stad van meubelaire goederen.

Op Vrijdag den 1sten Maart 1861.
Bij den heer *D. M. Martens,* in de stad van diverse goederen.

Op Zaturdag den 2den Madrt 1861.
Bij 's Lands houtstapelplaats alhier van 761 stuks houtwerken. (303)

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Op Dingsdag den 5den Maart,
TEN HUIZE VAN DEN HEER
WILLEMSZ,
te **Krambangan.**

Van eenen netten en wel onderhouden inboedel, waaronder eene **Piano,** eenige **officiers goederen,** eenig **houtwerk, chineesche vloersteenen** eene **waterkar** met eenen **stier,** alsmede **schooltafels** en **banken, kaarten,** eenige **boeken,** enz. enz. (293)

Op de VENDUTIE

van den Heer
WILLEMSZ,
zal mede verkocht werden
eene BENDIJ met een goed gedresseerd, zeer hardloopend BENDIJ PAARD. (294)

OP DE VENDUTIE

van den Heer
WILLEMSZ,
zullen mede verkocht worden:
EEN AMBON HOUTEN EET-TAFEL voor 24 personen, alsmede eenige FRAAIJE VOGELS. (321)

Den 5den Maart

ZAL OP
VENDUTIE
van den Heer WILLEMSZ,
precies ten 10 *ure, worden verkocht,*
Het HUIS en ERF te *Simpang,* toebehoorende aan de Erven van wijlen den Heer **Loth,** thans bewoond door den Heer **Hulshoff.** (326)

Op Zaturdag den 16den Maart e.k.

zal door tusschenkomst van het vendudepartement
TE
Sidho-Ardjo,
bij wege van executie, publiek verkocht worden voor het HUIS van den ondergeteekende in de kampong *Daijoe* aldaar,
Eenige losse GOEDEREN en PLANKEN,

benevens,

Twee ERVEN met de daaropstaande STEENEN en met PANNEN GEDEKTE HUIZEN, staande en gelegen in de dessa *Mangoenan,* distrikt Djengolo No. 4, in eigendom toebehoorende aan de Javaansche vrouw EMBOK DJOSETRO, geëxecuteerde, en executant de Javaan KETIP ANOM.

De Deurwaarder bij den landraad te Sidho-Ardjo.
(262) **G. W. C. DRESSLER.**

HOUT-VENDUTIE

te Soerabaija.
Op een nader te bepalen dag,
in den loop dezer maand.
Zullen op onze stapelplaats te *Ketabang* publiek worden verkocht.
p. m. 800 stuks djatie houtwerken,
(226) **B. J. VAN ECK & CO.**

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET VERTREK VAN DE
STOOMBOOT KRATON.

Gezagvoerder A. NEIJJVENHEIM,
zal op aanstaanden Dingsdag den 26 dezer, naar **Sumanap,** via **Pasoeroean, Probolingo** en **Bezoekie,** plaats hebben.
De Agenten,
(315) Mc. MILLAN MARTEN & CO.

HET STOOMSCHIP AMBON

KAPT. VOGEL.
Vertrekt naar **Batavia** via **Samarang** op *Woensdag den 27sten Februarij.*
Adres bij
(300) **W. CORES DE VRIES.**

HET STOOMSCHIP MACASSAR.

KAPT. KULLER.

Vertrekt naar **Banjarmassing** via **Bawean** op *Woensdag den 27 Februarij* namiddags ten twee ure.
Adres bij
(309) **W. CORES DE VRIES.**

PEKING.

Volgens voor eenigen tijd ontvangene berigten uit China, hebben de geallieerde westersche troepen, na andermaal de Tartaarsche soldaten van den zoon des hemels op de vlugt te hebben geslagen, de hoofdstad Peking bemagtigd. Het kan derhalve niet geheel van belang ontbloot zijn, indien wij ons voor eenige oogenblikken met deze zoo ver van ons gelegene Keizerstad bezig houden.

Even als alle groote steden in China, bestaat Peking (1) uit twee verschillende steden: De Mandschoeren- en de Chinesche-stad, die wel is waar aan elkander grenzen, maar evenwel door muren en grachten van elkander gescheiden zijn. De Mandschoerenstad door de Chinezen Kingtsching genaamd, ligt ten noorden en vormt een regelmatig vierkant; de Chinesche stad (Wailotsching), die het voren genoemde gedeelte begrenst, heeft de gedaante van een langwerpig vierkant. Beide steden zijn met hooge muren en diepe grachten omgeven; dit is het meest onderscheidende kenmerk van al de voornaamste steden in China; deze muren bestaan uit blaauwe tigchelsteenen, welke op een dijk van aarde of puin zijn bevestigd, even als de groote oude muur van het rijk. Hunne hoogte is nabij de dertig voet; de borstwering van diepe kanteelen voorzien, maar zonder regelmatige schietgaten: hunne dikte bij den grond nagenoeg twintig voeten, naar boven toe tot twaalf of daar beneden verminderende. Men ziet er zelden kanonnen op, hoewel hier en daar bij de poorten eenige oude stukken staan. De hoogte en zwaarte dezer muren, van buiten loodregt, zoude slechts dienen om het belegeringsgeschut in de hand te werken, hetwelk natuurlijk het digtst bij den grond zoude beginnen bres te schieten. Bij elke poort vindt men nog een buitenmuur van eene halfronde gedaante, waarvan de poort niet regt tegenover de hoofdpoort staat, maar zijdelings van dezelve af ten einde de andere beter te beveiligen. Boven de beide poorten zijn torens van verscheidene verdiepingen gebouwd, welke tot kamers voor de wachthebbende soldaten dienen. Op den afstand van zestig Engelsche ellen van elkander, staan langs de gansche uitgestrektheid van den muur, flanktorens of bolwerken van dezelfde hoogte, omtrent dertig voeten buiten den ringmuur uitstekende. Hoewel men steeds op de plattegrondskaarten van Peking eene gracht vol water ziet afgeteekend, die de stad van alle kanten omgeeft, blijkt het echter uit de jongste waarnemingen dienaangaande, dat het noord-oostelijk gedeelte zelfs geene drooge gracht heeft. Behalve de hier bovenvermelde twee steden, waaruit de zoo uitgestrekte stad eigenlijk bestaat, bevat zij ook nog 12 groote voorsteden. De gezamentlijke omvang der stad wordt op ongeveer zes geographische mijlen geschat; dit is voornamelijk hierdoor veroorzaakt, dat de huizen en zelfs de paleizen der vorsten (*wang*) slechts uit ééne verdieping bestaan, en derhalve veel ruimte noodig hebben, en ook doordien al deze gebouwen, ten minste de voornaamsten, omringd zijn door opene pleinen, en er zich eenige stukken gronds bij dezelve bevinden, waarop de Keizer aan den hemel komt offeren, en de jaarlijksche plegtigheid van het ploegen, benevens eenige andere gebruikelijkheden verrigt. Men vindt er behalve dat, groote vijvers en tuinen, die tot het kweeken van de groenten voor de stad bestemd zijn. Over het algemeen is Peking luchtig gebouwd, en bestaan er verscheidene huizen slechts uit hout. Dit geschiedt ten gevolge der menigvuldige en tevens zeer hevige aardbevingen, waardoor in het jaar 1662, volgens authentieke bronnen 300,000, en in 1732 meer dan 100,000 menschen het leven verloren. Er bestaan hier allerlei wetten, tot zelfs over vrij nietige zaken; de wet bepaalt nl. onder anderen, hoe veel zuilen een mandarijn eerste klasse aan den voorgevel van zijn huis mag laten aanbrengen, hoe veel tegels hij bij het bouwen van zijne woning mag gebruiken, hoe veel tuinen en binnenplaatsen er zich bij

(1) *Peking, bij de chinezen* Pih-king *d. i. de Noordelijke hoofdstad, in tegenstelling van Nanking, bij hen* Kyang ning *of* Keang ning foo, *d. i. de Zuidelijke hoofdstad.*

NEDERLANDSCH INDIE.

Soerabaya, den 25sten Februarij 1861.

☞ Bij het ter perse leggen dezes, was de post van de west nog niet aangekomen.

Aangekomen Passagiers.

Met het Ned. Ind. stooms. *Oenarang*, gezagv. S. van Hulstijn, van Batavia & Samarang, de heeren Mc Lennau, Hageman en echtg. Harting, van Leeuwen, Dower, Stavers, Overbeek, mevr. Borel en kinderen.

Met het Nederl. schip *Ida Elisabeth*, gezagv. Doorens, de heeren van Bentheins, van den Berg en fam.

— Met de Nederl. Ind. stoomboot *Macassar*, kapt. Kuller van Batavia via Samarang: De heeren van Meurs, Ingerman, kapt. Ravallette en zoontje, Gouverneur van Timor Delly A. de Castro, luit. t/z. Beloo, kapt. Thion, luit. Velde, Godefroy, Steenbergen en familie, Udo de Haas en familie, mevr. Welters, en Maas Redjo di Sentro en familie.

ALGEMEEN OVERZIGT

van den specialen correspondent van den Oostpost.

BUITENLAND.

Alvorens den draad der gebeurtenissen wederom op te vatten, welke op het wereldtooneel van Europa de algemeene aandacht wegdragen, achten wij ons gedrongen bij het aanbreken van een nieuwen tijdkring den blik op den vorigen jaarkring terug te slaan en de voorname feiten, waardoor deze gekenmerkt werd, aan te wijzen. Immers, in meer dan een opzigt was het jaar, dat ten einde spoedde, gewigtig en gedenkwaardig en de gebeurtenissen, die de wereld in dat jaar hebben bewogen, hebben een onbeschrijfelijken indruk gemaakt, waarvan de herinnering niet zal verloren gaan. Troonen zijn omvergeworpen, monarchen, die afstamden uit aloude vorstenhuizen, verbannen of bedreigd en aan het wereldlijk gezag des pausen is een gevoelige slag toegebragt. Met eene verbazende snelheid werd voortgezet hetgeen in het vorige jaar ongelooflijk scheen en hetgeen vorsten niet waagden te ondernemen, dat gelukte aan een enkelen vrijheidsheld, die door eene dappere schaar werd gesteund en waar hij zich wendde, sympathie en be-

---

mogen bevinden; zij bepaalt ook hoeveel den mandarijn tweede klasse toekomt, enz. Zelfs tot den Keizer strekken zich deze wetsbepalingen uit, en is hij, wat dit punt betreft, genoodzaakt op den beganen grond te wonen. Voor het overige ontbreekt het der stad niet aan allerlei pracht van vormen en kleuren, maar men kan dit evenwel niet met die der Oostersche landen gelijk stellen.

De groote uitgestrektheid van den grond binnen de muren van Peking, is de oorzaak geweest, dat de reizigers haar eene bevolking hebben toegeschreven, welke soms aan het fabelachtige grensde. Timofsky sprak van twee millioen, andere voegden er nog een vierde gedeelte bij. Bij gebrek aan betere bronnen, houden wij ons aan het werk van Sacharoff, (2) die zijne opgaven aan de registers der Chinesche politie ontleende en het getal inwoners volgens de volkstelling van het jaar 1845 op 1,648,814 aangaf. Hiervan waren 75,000 ambtenaren en hunne familien, 348,000 soldaten en geregtsdienaars, 557,000 handwerkslieden en kooplieden, 577,000 gering volk, bedelaars en geestelijken en 89,000 Turkestanen, die zich eenigen tijd geleden aldaar met der woon hadden nedergezet.

De Mandschoeren-stad heeft negen, de Chinesche zeven poorten, die aan grootte en bouwtrant elkander evenaren. De zoo even genoemde militaire posten, die in deze n toren gevestigd zijn, bestaan, behalve uit soldaten, ook uit een tolbeambte en een agent van policie, zijnde deze laatste aangesteld, om den reizigers hunne passen (*piao*) af te vragen. Voor elke poort bevindt zich een plein van ongeveer vier honderd voet in omvang, door een half cirkelvormigen muur omgeven en tot eene exercitieplaats ingerigt. Daarnevens loopen trappen opwaarts, welke de cavallerie gelegenheid verschaffen, op de stadsmuren te komen, die zoo breed zijn, dat vier rijtuigen elkander kunnen voorbijgaan. Sommige namen der poorten zijn zonderling gekozen. Van de twee in het noorden heet de eene, de poort van *de bewondering der deugd*, en de andere, de poort van *den eeuwigdurenden vrede.*

Onder de vier oostelijke bevindt zich de poort van *de opgaande zon*, waarbij een altaar, aan die godheid gewijd, geplaatst staat, omdat die lichtbol in het oosten opkomt; en om eene gelijke reden staat het altaar van de maan aan den westkant, omdat deze vol zijnde en in haar standpunt regt tegenover de zon, in het westen ondergaat, terwijl de zon aan den anderen kant opkomt. Onder de poorten ten zuiden der stad, vindt men die *der eeuwige bestendigheid, der volmaakte rust, der wijsheid verschaffende wetenschappen* en ook eene poort van *den krijgsroem.* Aan elk dezer poorten treft men groote scharen geheel gezadelde ezels aan, waarop men voor omstreeks 25 centen van ons geld, gedurende een uur kan rondrijden. Overal vertoonen zich in de muren de gapende monden van stukken geschut, die den Engelschen en Franschen legerscharen echter niet veel afbreuk hebben gedaan, dewijl zij niet van metaal bleken te zijn, maar geschilderde vuurmonden waren. In het inwendige der stad ontwaart men ook overal poorten, die aan den ingang van verscheidene straten gebouwd zijn, en bij welke wachten geplaatst worden, gelijk de inwoners zeggen, om alle stoornis van rust in de nabijheid te verhinderen. Deze poorten worden des nachts gesloten, en alleen in geval van hooge noodzakelijkheid geopend.

De Mandschoerenstad beslaat eene ruimte van twaalf vierkante Engelsche mijlen, en bestaat uit drie gedeelten: De eigenlijke stad der Mandschoeren (Neitsching), door soldaten, kooplieden, beambten en ook door de adelijken van die natie bewoond; de keizerlijke stad (Hoangtsching) en de roode of verbodene stad (Tsukingtsching), dat is het paleis van den Keizer. Dit laatste vormt den kern van het geheel; de keizerlijke stad van het laatstgenoemd gedeelte afgescheiden door eene diepe, en door muren omgevene gracht, maakt het binnen- en de Neitsching, die ook weder van de Hoangtsching door een muur is afgescheiden, het buiten-voorhof uit.

(*Wordt vervolgd.*)

(2) *Arbeiten der kaiserlich russischen Gesandtschaft zu Peking* 2 Bd. *Berlin, Heinicke* 1858.

wondering wegdroeg. Het was een jaar van interventie en van niet interventie, van manifesten en protesten, van congressen en conferentien, van vertrouwen en nog grooter wantrouwen, van vrede en van strijd. Een openlijke oorlog werd niet verkondigd, maar aanhoudende opstanden en gestadige woelingen hielden Europa voortdurend in spanning. Het woord des Franschen keizers, dat Italie vrij behoorde te zijn van de Po tot de Adriatische zee werd bevestigd, maar op eene wijze, als hij niet had durven verwachten. De eenheid en ondeelbaarheid van Italie was de leuze waarvoor duizenden streden en vielen, terwijl in het Oosten de „zieke man" beefde voor de verdeeling van zijn ineenzinkend en waggelend rijk. Oostenrijks inwendig verval kwam treffender uit, en niet minder zigtbaar bleek het wederom, dat de eenheid van Duitschland een droombeeld is, waarvan de verwezenlijking twijfelachtig is, zelfs in het naderende uur des gevaars. Eene ijdele poging werd beproefd om Pruissen van zijn natuurlijken vijand te vervreemden en voor Frankrijks baatzuchtige plannen te winnen en de conferentie te Baden miste alzoo het resultaat dat de eerzuchtige keizer der Franschen zich daarvan had voorgesteld. Maar ook Oostenrijk konde zich niet verzekerd houden van den steun van Pruissen, van welke mogendheid het geene bepaalde toezegging erlangde, en op deze wijze mislukte ook de conferentie te Toplitz. En welke uitkomst bood de zamenkomst te Warschau?

Frankrijk vreesde eene algemeene coalitie tegen zijne staatkunde. Oostenrijk hoopte zich te verzoenen met Rusland, Engeland spotte met de vrijheid, die de vrucht zou zijn van de vereeniging van despotieke vorsten, maar alle verwachtingen werden op die bijeenkomst beschaamd, alle voorspiegelingen vervlogen en iedere onrustige bezorgdheid werd verdreven.

En toch bij zooveel gisting en woeling als waarvan het verstreken jaar konde getuigen, toch zien wij daarop met blijdschap terug. Welke wenschen ook op het staatkundige tooneel onverhoord, welke uitzigten onvervuld zijn gebleven, eene streelende gewaarwording doordringt ons, wanneer wij ons herinneren, dat de vrijheid der volkeren in den ontvlugten tijdkring eene reuzenschrede heeft volbragt en het verouderde despotisme allerwege is gefnuikt.

Het jaar dat vervloog was een jaar van revolutie, maar het was tevens een jaar van vrijheid.

Heimelijk woelden in Italie de partijschappen voort. Het land, dat bestemd scheen als het uitgangspunt der vrijheid te zijn, werd geteisterd door de vreeselijkste verdrukking, en ondragelijk moest het zijn dat de zonen van het geliefde vaderland in het Noorden de ruimste zegeningen van een milden regeringsvorm ondervonden, en dat zij in het zuiden moesten zuchten onder den zwaren last eener vreemde overheersching. Tal van strijdvragen hield de diplomatie in beweging. De onttrekking van de Romagna, aan de wereldlijke heerschappij des Pausen, de aanhechting van Lombardije en de vorstendommen aan Sardinie, van Savoije en Nizza aan Frankrijk, mogt de hevigste protesten en vertoogen uitlokken, Zwitserland op de bijeenkomst der mogendheden aandringen om zijn regt te handhaven, de paus mogt jammerklagten uitstorten en een beroep doen op de liefdadigheid zijner dienaren en op de bescherming der vorsten, het was onverschillig voor den man, die zijn hart voelde kloppen voor het volk, wiens kluisters hij wilde breken. Met luttele manschap landt hij te Palermo, binnen weinige dagen bemagtigt hij de stad en die zege is een gunstig voorteeken zijner grootsche onderneming. Nog gisteren een muiteling, een avonturier genoemd wordt hij thans waar hij zich begeeft als een held begroet en iedere intogt is voor hem een zegetogt. De daden van moed en dapperheid door Garibaldi bedreven, liggen versch in ieders geheugenis en indien zijn naam niet zonder vereering wordt uitgesproken, dan is het niet slechts omdat het hem gelukte den zwakken vorst van Napels van den troon te stooten, maar Garibaldi's grootste daad is voorzeker gelegen in zijne edele zelfopoffering daar hij alle vereering versmaadt en het besef van zijn pligt te hebben gedaan, stelt boven de belooning van den Sardinischen vorst. Op den uitersten oogenblik poogde de jeugdige koning van Napels, heen en weder geslingerd in den maalstroom der partijschappen, een milden regeringsvorm in te voeren, maar het lang verdrukte volk achtte geene waarborgen gelegen in de vrijheden, die het ontving van den telg der Bourbons, die zich nog thans te Gaëta heldhaftig staande houdt, en een voorbeeld geeft van eene geestkracht, die beter konde zijn aangewend, maar aan wien deze uiterste schuilplaats zelfs geen veilig toevlugtsoord meer aanbiedt. De vrijheid van Italie wordt voorzeker duur gekocht, maar de geesel des openlijken oorlogs zou ongetwijfeld schrikkelijker hebben gewoed. Inderdaad scheen die vrijheid zwaar te worden bedreigd, zij scheen in losbandigheid te ontaarden, maar met vaste hand aanvaardde de koning van Sardinie de teugels, en het jeugdige en herboren Italie vleide zich met welgevallen neder voor zijnen troon. Italie besliste over zijn eigen lot en de troon door den koning van Napels ontruimd werd door den vrijgevigen monarch van Noord-Italie ingenomen. Maar niet allen Frans II sidderde op zijnen koninklijken zetel: Wat bleef er over van de wereldlijke magt des pausen, welk vooruitzigt verzekert Oostenrijk het behoud van Venetie? Garibaldi heeft het verkondigd aan zijne medestrijders, heeft het betoogd aan koning Vitor Emanuel, heeft het toegeroepen aan allen, wien de vrijheid der volkeren dierbaar is, ook Rome en Venetie wil hij met Italie vereenigen. Doch hierover doen zich zooveele teedere vraagstukken op, dat het de vraag is, hoe die woorden kunnen worden nagekomen, zonder een algemeenen strijd uit te lokken.

Verschillende oorzaken hebben zamengewerkt om de eenheid van geheel Italie in den verloopen jaarkring niet te verwezenlijken, het was Frankrijk's vrees voor een te magtigen nabuur in het zuiden, het was het schrikverwekkend treurspel, dat in het Oosten plaats greep en de Westersche mogendheden aldaar tot inmenging noopte, het was vooral ook de zucht om Oostenrijk tot den vrijwilligen afstand van Venetie, den paus tot vrijwillige ontruiming zijner staten te overreden, nogtans is de teruggang niet onmogelijk en daarin juist ligt de bedruktheid voor krijg in het ingetreden jaar.

Maar zoo in Italie de vrijheid werd in het leven geroepen, zij maakte ook elders rassche vorderingen, en Oostenrijk, beklemd door het voorbeeld van Napels, ten prooi aan de verregaandste ontrouw en het bederf in zijn raderwerk, haastte zich gehoor te geven aan den wenk van Rusland om ook in zijn rijk een nieuwen regeringsvorm in te voeren. Maar de genomene maatregelen, hoe uitgestrekt, waren nog te zwak om het finantiewezen van den staat uit zijn diep verval op te beuren, en te lang vertraagd om algemeen vertrouwen in te boezemen. Te diep smeulde reeds het vuur des opstands in het verbitterde Hongarije, en de ruimste vrijheden, aan dat gewest nu geschonken, kunnen welligt den schok niet verhoeden, dien de keizer van Oostenrijk ook van die zijde dreigt te ondervinden. Nogtans is Hongarije voor Oostenrijk nog niet verloren.

Een openhartige staatkunde kan welligt nog die verbittering wegnemen, die door Kossuth thans wordt aangeblazen. Het is niet genoeg voor Oostenrijk, dat het de uiteenloopende gewesten en nationaliteiten ruimere speling en meer zelfstandige werking toekent, maar veel zal afhangen van de practische leiding van den minister von Schmerling, die bestemd is de hervormingen ten uitvoer te brengen.

Maar ook in Frankrijk bleek het des keizers ernstig streven te zijn zijne natie het voorregt te doen deelachtig worden, hetgeen zij reeds te lang moest derven. Voorzeker moeijelijk is het tusschen de slingeringen der fransche staatkunde een leiddraad te vinden, en de plannen liggen hier in het duister. Doch te regt begreep hij, de man des geweids en der sluwheid, dat hij datgene, waarvoor hij in het buitenland kampte, binnen Frankrijk niet bedwingen mogt, en de hervormingen, door den Oostenrijkschen keizer aangekondigd, strekten hem tot spoorslag om ook in zijn land een meer vrijgevigen weg te bewandelen, waarvan trouwens het handelstractaat met Engeland gesloten, als het gunstig voorteeken konde worden beschouwd. Ontwijfelbaar is het, dat de Fransche invloed zich in alle vraagstukken van Europa wederom krachtig heeft doen gelden, en dat de keizer niet konde worden vrijgepleit van de zucht om de grenzen zijner naburen te belagen.

Maar het scheen, dat magtiger dan de invloed van Frankrijk, de mogendheden zamenspanden om de aanmatiging van den hooghartigen Napoleon te keer te gaan en om diens euvelmoed te breidelen. Het verderfelijk stelsel der *faits accomplis* werd nog te regter tijd ingezien en de toepassing van de leer der natuurlijke grenzen verijdeld. Napoleon begreep, dat hij den schutsmuur niet kon doen vallen, die tegen hem was opgetrokken en werd thans door eene vredelievende staatkunde bezield. Hij onthield zich van iedere bepaalde toezegging aan Sardinie bij een aanval op Oostenrijk, hij weigerde zijne beschermende magt den paus te onttrekken en nog aarzelt hij om Gaëta aan de zeezijde open te stellen en daardoor den val dier vesting te verhaasten. Het wantrouwen in dezen keizer, die zoowel op de oevers van den Rijn als op die van den Donau, zoo wel op het eiland Sardinie als op de Middellandsche zee voortdurend het oog hield gevestigd, is op dezen oogenblik werkelijk verminderd en de hervormingen, die Frankrijk thans heeft aangevangen, wenscht het krachtdadig voort te zetten.

Maar ook in Rusland heeft de vrijheid groote vorderingen gemaakt. Bij de regering aldaar openbaarde zich de de onmiskenbare strekking tot verbetering van den zoowel zedelijken als stoffelijken toestand des volks, tot algemeenere verspreiding van het lager onderwijs, en vele middelen werden beraamd om het welzijn der arbeidende klassen te verzekeren. Maar des keizers ernstige bemoeijing was de vrijmaking der lijfeigenen, wier aantal nagenoeg 27 millioen heeft bedragen. Het is te wenschen, dat het der regering gelukken moge den grootsten tegenstand, dien deze emancipatie nog bij den adel ondervindt, te overwinnen en het groote werk der vrijmaking in 1861 moge worden ten einde gebragt. In den innerlijken toestand van Rusland is dan ook algemeene vooruitgang te bespeuren. Handel en nijverheid ontwikkelden zich in hooge mate en zullen dit te meer bij de voltooijing der spoorwegen, waaraan met kracht werd gearbeid. Nogtans lijdt de Russische regeringsvorm voortdurend aan groote gebreken en bestaat de onafhankelijkheid der overheden daar nog slechts in schijn.

Doch ook in de overige staten bespeurde men een zucht tot ontwikkeling en vooruitgang. Pruissen trachtte zijn invloed in Duitschland uit te breiden, maar ook daar heeft de vestiging der volks vrijheiden nog te worstelen met de regten van den adel, die onder meer nuttige wetsvoordragten ook het tot stand komen van een ontwerp betrekkelijk de grondbelasting verhinderde. Zweden handhaafde mede zijn onafhankelijk standpunt. Vele plannen tot verbetering van het regeringstelsel rezen bij Oscar's opvolger, Karel XV, op, maar eene slepende ziekte, die hem aantastte, belette hem zijne voornemens ten uitvoer te brengen en de pogingen van Noorwegen, dat zich ongezind betoonde om te treden in eene herziening der staatsregeling, die lijk door den Zweedschen Rijksdag werd beoogd, om zich van zijn nabuurstaat af te scheiden, met kracht te keer te gaan. Denemarken zocht beurtelings, een steun in Frankrijk en Engeland of in Zweden tegen Pruissen en den Duitschen bond, ter zake van de aanspraken van Sleeswijk en Holsteijn.

Maar keeren wij tot het Zuiden van Europa terug.

Spanje zag de vergrooting van Sardinie ongaarne. Naauwelijks had de overwinnaar van Tetuan, de veldmarschalk O' Donnell, de teugels van het bewind hervat, of hij ondervond tal van moeijelijkheden op parlementair gebied en van hofkuiperijen; het bewind nam in de Italiaansche staatkunde eene weifelachtige houding aan en te slotte des jaars stonden de beide hoofdpartijen, de reactionairen en de progressisten, weder scherper tegen elkander over, terwijl de midden partij onder Narvaez is verzwakt en uiteengeslagen en genoemd hoofd zich aan de staatkunde onttrok. — Portugal zag zijnen inwendigen toestand verbeterd, zijn ministerie in liberalen geest gewijzigd na den dood van den hertog de Terceira, maar deed eene belangrijke schrede op den weg van inwendige ontwikkeling door de aanneming eener voordragt omtrent het spoorwegstelsel. — Belgie eindelijk nam den aanvang van het dertigste jaar der tegenwoordige monarchie te baat om de getuigenis af te leggen hoezeer aldaar vrijheid en onafhankelijkheid door het volk werden op prijs gesteld en op nadrukkelijke wijze protesteerde Belgie alzoo tegen de bewering over de grenzen, als of het naar verandering streefde en zijne staatsregeling uitgediend achtte. De Julij-feesten kenschetsten zich ook door een geest van verzoening met de Nederlanders en op eene treffende wijze werd op nieuw bewaarheid, dat de vrije volkeren vrienden zijn.

Met dit vlugtig overzigt kunnen wij volstaan daar eene naauwkeurige opsomming der feiten niet in ons voornemen lag. Onweerspreekelijk is hieruit gebleken, hoe bijna bij al de mogendheden de strekking bestaat tot uitbreiding van alle middelen tot stoffelijke en zedelijke welvaart, hoe de regeringen er naar streven de vrijheden der volkeren te vestigen of uit te breiden. Dat streven is edelen, onbaatzuchtigen geest en alleen daar waar de bevolking tot genoegzame rijpheid is gekomen om het genot dier vrijheden te smaken, verhoogt de welvaart der natien en waarborgt het behoud en den voorspoed des vredes en eerst wanneer de beschaving zich algemeen uitbreidt, wanneer de gemeenschap tusschen alle volken is gevestigd, wanneer de volkeren geen anderen wedstrijd voeren dan op het gebied der zedelijke en verstandelijke ontwikkelingen, zal het voeren van een oorlog alleen geoorloofd zijn om de tegenwerping, die de *beschaving* nog op haren weg ontmoeten mogt, te fnuiken.

Na dit kort overzigt, door ons gegeven omtrent den loop der gebeurtenissen in het vorige jaar, wenschen wij met weinige woorden nog den tegenwoordigen stand der buitenlandsche staatkunde te doen kennen. Zij bevindt zich thans op een keerpunt, aan de eene zijde overhellende, om Rome en Venetie door de omwentelingszucht te treffen, en de eenheid van Italie te verwezenlijken, aan de andere zijde neiging betoonende om de revolutie in haren loop te stuiten en toe te geven aan de verlangens van Rusland, Pruissen en Oostenrijk om koning Frans, aan wien Frankrijk nog steeds zijne bescherming zijner marine verleent, gedeeltelijk op zijnen troon te herstellen, op welke wijze dan ook. En wanneer de oorlogskansen op dezen oogenblik die des vredes verre overtreffen, dan mag men de reden vooral zoeken in het gemis van volledige overeenstemming tusschen Frankrijk en Engeland, over hervorming in Italie, niet slechts wat betreft het verblijf der fransche vloot voor Gaëta, maar ten aanzien van de gansche regeling der Italiaansche aangelegenheden, daar Engeland van niets anders weten wil dan een magtig Italie onder den scepter van éénen vorst, koning Victor Emanuel. Men mag ook regtmatige bezorgdheid koesteren voor de misnoegdheid der Hongaren, die steeds blijft voortduren, mogt het ook zijn dat Moldavie en Wallachije, wel verre van hunne pogingen te begunstigen tot vermeerdering van toerusting, aan al hare vertegenwoordigers de strengste bevelen heeft gegeven om elke tegen Oostenrijk gerigte revolutionaire poging te beletten. Men mag tevens billijke vrees afleiden uit de steeds twijfelachtige houding van den keizer der Franschen welke, zoo al het vertrouwen zeer is verminderd dat in de laatste maanden in hem gesteld werd, toch nooit volkomen vertrouwen verdient, zoodat men zeker niet wel handelt door al te gerustetellende gevolgtrekkingen te maken uit de orakel-woorden door den Franschen keizer op Nieuwejaarsdag uitgesproken, en waaraan men zoodra zij door de *Moniteur* werden medegedeeld, zich gehaast heeft de meest bemoedigende uitlegging te geven. Volgens die woorden zou de keizer gezegd hebben, dat hij vertrouwen stelt in de toekomst en dat hij hoopt dat de loyale verstandhouding van al de mogendheden den vrede *nog* zal kunnen handhaven, die het voorwerp van al zijne wenschen uitmaakt. Daar dit woordje *nog* eene twijfelachtige beteekenis had, heeft de *Moniteur* zich gehaast het later weg te nemen maar is daarom de houding des Franschen keizers minder raadselachtig, is daarom het uitzigt op den vrede zekerder geworden? Men vergete toch niet, dat Garibaldi thans wel rust houdt, maar geene werkelooze rust en dat niet zonder grond met Maart aanst. wordt te gemoet gezien, dat deze kampvechter der vrijheid op nieuw als vertegenwoordiger der revolutie zal optreden, dat koning Victor Emanuel met reikhalzend verlangen het oogenblik verbeidt, waarop hij als koning van Italie door de groote mogendheden zal worden erkend, en dat hij iederen reactionairen poging met geweld zal bedwingen.

En ziedaar juist de voorname grond der ongerustheid, waarin Europa verkeert. Wij zeiden het in ons overzigt, teruggang is mogelijk en daarin juist ligt de bedruktheid voor krijg in het ingetreden jaar." Indien de bemagtiging van Venetie en een aanval op Rome den algemeenen vrede van Europa in gevaar stelt, heeft men niet nog grooter gevaar te duchten van het welslagen der reactie? En toch er bestaat gevaar voor zoodanigen teruggang. Niet, dat men onvoorwaardelijk geloof moet slaan aan de in omloop zijnde geruchten, alsof men de Italiaansche questie dus zoude vereffenen, dat koning Frans in zijne oude staten werd hersteld, het gezag van koning Victor Emanuel tot Noordelijk Italie teruggebragt, en het pauselijk gezag gerestaureerd in al de provincien, die zich daarvan hebben losgemaakt. Niet ook, dat wij gelooven, dat andere ontwerpen van schikking meer ernstig gemeend kunnen zijn, waarbij sprake is van het terugbrengen van het vaste land van Napels onder het bestuur van Victor Emanuel en alleen het eiland Sicilie onder het gezag van koning Frans, in navolging van den toestand des eilands onder het eerste keizerrijk, toen Sicilie ook een afzonderlijk koningrijk was, onder het bestuur der Bourbonsche dynastie. Al die geruchten, al die ontwerpen schijnen geen geloof te verdienen, maar ook hier mag het Fransche spreekwoord gelden: geen rook zonder vuur en nu, wat twijfelachtig en wat onzeker zij, ontegenzeggelijk is het, dat de Fransche vloot den gewezen koning blijft beschermen en Gaeta niet verlaat, dat Napoleon aan Engeland geweigerd heeft die bescherming op te heffen, ook al mogt die weigering de goede verstandhouding tusschen de beide naburen in de waagschaal stellen, dat koning Frans heimelijk betrekkingen heeft aangeknoopt met de vrienden der reactie, en zelfs gezantschappen heeft ontvangen ten doel hebbende om zijn herstel te verkrijgen, dat Rusland, Pruissen en Oostenrijk, hoe ook in vele opzigten van elkander in zienswijze verschillende, Frankrijk hebben bedreigd hunne bescherming te stellen in plaats der zijne, zoo deze mogt ophouden en dat het eindelijk eene waarheid is, dat hoe langer de tegenstand door koning Frans te Gaeta betoond, voortduurt, hoe meer zijne kansen ook zullen winnen en zijn hoop zal toenemen. En indien men dan bedenkt dat het te Napels steeds onrustig en woelig is, dat Farini niet langer het opperbestuur daar konde waarnemen en in zijne plaats Ralazzi is benoemd, die evenwel nog aarzelt dat gezag te aanvaarden, en die bestemd schijnt om de Cavour te vervangen, zoo deze minister mogt genoodzaakt worden om af te treden, indien het Sardinisch parlement, dat spoedig zal bijeenkomen, meer genegenheid mogt betoonen aan de onbezuisde omwentelings-en uitbreidingsplannen van Garibaldi dan aan de voorzigtige staatkunde van den Sardinischen minister — dan mag men de vrees niet van zich afwerpen, dat het der reactie zal kunnen gelukken meerdere kracht aan den jeugdigen gevallen koning te schenken en hem te steunen in zijne verschoonbare pogingen om het verlorene te herwinnen. Maar dit zoude zeer te bejammeren zijn, omdat de zoo duur gekochte vrijheid van Italie waarvoor zoo oneindig veel bloeds is gestroomd, gevaarlijk zou worden bedreigd en men, in de plaats van eene nieuwe schrede voorwaarts, een reactionairen achterwaarts zoude afleggen. En wat blijft er dan over van het groote woord, dat de nationaliteiten moeten beslissen?

FRANKRIJK.

— *Les Nationalités* van 15 Dec. meldt het volgende: „Men zegt, dat het bombardement van Gaëta gestaakt of uitgesteld is. De diplomatie zal bij Frans II aandringen, om de vesting te verlaten. Inderdaad zou het alleen in het uiterste geval zijn geoorloofd eene Italiaansche stad te bombarderen. Men schrikt op het denkbeeld, dat er op een enkel punt 45 mortieren in batterij staan.

— Uit Turyn wordt van 14 Dec. gemeld, dat de officieren en soldaten, die bij Garibaldi's expeditie onder generaal Bixio hebben gediend, dezen voor hun vertrek eene prachtige eeresabel hebben aangeboden. Bij deze gelegenheid hebben zij een adres bij hem ingediend, hetwelk met de volgende zinsnede sluit: „Wanneer wij den voor deze vrijheid en onafhankelijkheid beslissenden veldslag zullen leveren, dan hopen wij, dat gij van die sabel gebruik zult maken, die alsdan niet alleen eene herinnering aan onze genegenheid, maar ook de schrik des vijands zal zijn. Vaarwel, generaal! Wij hopen elkander spoedig op een nieuw slagveld weder te zien."

— Het Fransche gouvernement heeft de aandacht gevestigd op een nieuwen telegrafischen toestel, uitgevonden door den heer Marq-foy. Volgens dit seinstelsel wordt de depeche eerst letter voor letter, even als bij drukwerk, in haar geheel gezet en daarna overgeseind door middel van eene kleine machine, die in zamenstelling en werking veel overeenkomst heeft met den balk van een draaiorgel. Door deze vinding worden een aantal fouten en onjuistheden voorkomen, ja zelfs grootendeels onmogelijk gemaakt, daar de depeche voor het overseinen geverifieerd en dus niet overgebragt wordt voor men van hare juistheid volkomen verzekerd is. Daarbij komt nog, dat de uitvinder, blijkens de genomen proeven, met zijn werktuig in een zekeren tijd vier- a vijfmaal meer woorden overseint dan de bekwaamste telegrafist die met de thans in Frankrijk gebruikelijke toestellen werkt; zoodat hij rekent gemiddeld per minuut twee depeches van 20 woorden te kunnen overseinen. Het gouvernement heeft omtrent de zaak het advies ingewonnen van de directien der verschillende telegraafbureaux en naar men verneemt, verklaren deze zich zeer ter gunste van dit nieuw systeem.

— In diplomatieke kringen wordt verzekerd, dat de Venetiaansche kwestie weldra tot ernstige diplomatieke onderhandelingen zal aanleiding geven, waaraan lord Cowley niet vreemd zal zijn. Men heeft dan ook gemerkt, dat die staatsman den 15den Dec. nog tweemalen bij den heer Thouvenel is toegelaten. Het zou echter moeijelijk zijn te zeggen of de nieuwe brochure daarvan den grondslag zal uitmaken. Dit is echter zeker, dat de hertog de Galiara in het begin der maand September ll. het hof van Weenen, namens Sardinie, aanzienlijke sommen voor den afkoop van Venetie heeft aangeboden die echter met trotschheid werden afgewezen, niettegenstaande het kabinet van Weenen eenige weken te voren een vertrouwelijken brief van lord John Russell had ontvangen, waarin men o. a. deze zinsnede las: „Wilt gij Venetie niet voor goud verkoopen, zal het dan tegen diamanten en gij zult Europa en de oostenrijksche schatkist eene onwaardeerbare dienst bewijzen." Overigens deelt men omtrent de bewuste brochure mede, dat de keizer daarin met eigen hand eene verandering heeft gebragt. Tot den 16den Dec. waren reeds 6000 exemplaren van het boekje verkocht.

— Bijzondere berigten uit Napels melden, dat men den 16den of 17den Dec. de aankomst van den eigenhandigen brief te Gaëta verwacht, door keizer Napoleon aan den koning van Sicilie geschreven en door den commandant Martin met het fregat *Fontenoij* overgebragt. Men heeft echter alle reden te onderstellen, dat het jaar 1861 de Fransche vloot en koning Frans II niet meer te Gaëta zal vinden. Overigens bevestigt het zich, dat het bezoek van den oom en den broeder des konings aan den Paus met die vlugt in verband stond. De H. Vader moet den vorst hebben aangeraden de wijk naar Rome te nemen, waar hij vertrekken tot ontvangst der koninklijke familie van Napels zal doen in gereedheid brengen. De vertegenwoordiger van eene der mogendheden, men meent van Spanje, heeft dit den koning echter afgeraden, wegens de verwikkelingen, die men, naar het schijnt, in de Pausselijke Staten te gemoet ziet. De koning schijnt nog geen bepaald besluit te hebben genomen.

— Voor eenigen tijd klom een soldaat van het 10de regement infant. te Straatsburg in garnizoen, naar het hoogste gedeelte van den toren van de beroemde hoofdkerk, zette zich op den haan des torens en maakte op die gevaarlijke plaats allerlei buitelingen. Deze gratis voorstelling lokte eene groote menigte toeschouwers op de straten en pleinen der stad, vanwaar men het uitzigt op den toren der kerk heeft. Toen de bedoelde militair later van zijn gevaarvollen togt beneden kwam, trad een commissaris van politie op hem toe, die hem de herhaling van het feit ten scherpste verbood. De man liet zich hierdoor niet terughouden om het andermaal te beproeven. Toen hem de toegang tot den toren werd geweigerd, begaf hij zich naar den afleider, klom hier langs en voerde dezelfde toeren weder uit, ja stelde zich op het hoofd boven op den rug van den weerhaan. Toen de waaghals andermaal beneden kwam, werd hij door de politie in verzekerde bewaring genomen.

TURKYE.

Uit de *Levant Herald* van den 12 December ontleenen wij het volgende:

Zijne Excellentie Emin Pacha, de nieuw benoemde gouverneur generaal van Damascus is in een bijzonder gehoor ontvangen door den sultan alvorens naar de plaats zijner bestemming te vertrekken. De Russische aartsbisschop Cirollof, lid van den senaat te St. Petersburg, is van hier naar Syrie vertrokken. Deze prelaat zal eene reis maken door het heilige land met het doel om een omstandig rapport uittebrengen over den toestand der Grieksche Christenen in Syrie en Palestina. De politie van Pera en Galata heeft strengen last om alle Turksche dames, welke bezoeken afleggen in Christen-huizen, in hechtenis te nemen. Eenigen tijd geleden kwam de vrouw van .... Bey, die te Hasaar woont, in de stad en trad een koffijhuis binnen om den eigenaar daarvan te spreken. Gevolgd door eene vrouwelijke bediende kwam zij dat huis weder uit, toen beiden eensklaps werden aangehouden, door eenige Cavassen, die beide vrouwen naar Zaptieh in Stamboul vervoerden. De echtgenoot der dame heeft tot nu toe te vergeefsch verzocht, om zijne vrouw op vrije voeten te stellen; de heer G. H. de eigenaar van het bedoelde koffijhuis heeft van zijnen kant eene klagt bij de bevoegde autoriteit ingediend, daar hij in de aanhouding der dame eene beleediging, zijn huis aangedaan, meent te zien. Het aantal gevangenen die zich thans in het bagno bevinden bedraagt 1140, de meesten hunner zijn afkomstig van Damascus en Beyrouth. Het verbod tegen den uitvoer van kopergeld uit de hoofdstad naar de provincien, wordt streng gehandhaafd. In de voorige week beproefde een Belgische jood om voor eene waarde van 30,000 piasters koperen munt naar buiten te smokkelen, het geld is echter aangehouden en verbeurd verklaard. Uit Tiflis wordt het gerucht bevestigd, van den ongunstigen uitslag der Russische expeditien tegen de bergvolken van Daghestan en Caucasie. Het verlies dat de Russen daarbij hebben geleden moet énorm zijn, vooral moeten er vele officieren van hoogen rang zijn gesneuveld. Niet minder dan zes generaals zijn gedood. De prins Bariatinsky heeft van hier 3000 kameelen en paarden de bergen ingezonden om de talrijke gewonden naar de verschillende militaire hospitalen te vervoeren. De opgewondenheid der bergbewoners heeft zijn hoogste punt bereikt, zoodat het te verwachten is dat wij spoedig belangrijke tijdingen zullen hooren betrekkelijk hunne bewegingen. Het schijnt dat er weldra een wanhopige eind- strijd zal plaats hebben.

DE DREIGENDE OORLOG IN DE LENTE.

Garibaldis verklaring dat in de aanstaande lente op nieuw den oorlog zal uitbreken is een van die voorzeggingen welke maar al te dikwijls bewaarheid worden. In den ouden tijd der Italiaansche beroeringen was het de politiek van Mazzini om den oorlog in het geheim voortebereiden, in de hoop van den vijand onverhoeds te kunnen overvallen. Die politiek was slecht, want de vijand en zijn georganiseerd leger waren steeds op hunne hoede; de aanval verloor alle morele kracht want men had verzuimd om eene poging van het volk, om zich van een dwangjuk te verlossen publiek te maken. Garibaldi heeft juist eenen tegenover gestelden weg ingeslagen; elk woord dat hij spreekt heeft eene dubbele echo, van vrees en hoop. De Oostenrijkers mogen leger op leger in Italie zenden, zij mogen zweeren van het land tot het laatste te zullen verdedigen; maar het schouwspel wat eene groote mogendheid aanbiedt, met zich in sterkten te nestelen om eenen openlijk aangekondigden aanval aftewachten, en daarbij nog toetelaten dat een vrijbuiter, zooals Oostenrijk Garibaldi noemt, zijn eigen tijd kiest wanneer hij den oorlog wil beginnen, dit verraad eene innerlijke zwakheid, welke door niets kan worden wederlegd. Verbeeld u Frankrijk of Engeland in die zelfde positie, in afwachting van te worden aangevallen en in de nieuwsbladen uitkijkende wanneer de oorlog een aanvang zal nemen! Oostenrijk heeft zonder twijfel goede redenen om zich aldus te houden; het weet goed dat het, Venetie houdende, tegen den zin van Europa handelt; geslingerd en gemarteld, zit het op de punt van het zwaard. De proclamatie van Garibaldi heeft aan Italie en aan de geheele wereld bekend gemaakt dat, hoe ook de uitslag in het zuiden moge zijn, geheel Italie als een eenig man als eene enkele gedachte onder Victor Emanuel moet vereenigd worden. Voor de Italianen is thans niets raadzamer dan eene eenstemminge handeling en dat zij op het slagveld alle persoonlijke haat en afgunst uit hunne gedachten bannen. Wanneer wij nagaan wat onvermijdelijk weldra moet gebeuren dan blijven wij niet ongevoelig voor wat de militaire schrijvers zoo hoog stellen, de kanzen van den oorlog." Zoo gaarne zouden wij in de benoeming van den heer Schmerling de hoop zien, dat Oostenrijk de dolheid zal leeren inzien die er in gelegen is om eenen oorlog uittelokken. Doch in die benoeming kunnen wij niets anders zien dan eene nieuwe doorschudding der kaarten. De heer Schmerling is een liberaal uit de Schwarzenberger-school. Voor dat het ministerie Schwarzenberg in 1849 had getoond volstrekt geen acht te willen slaan op de constitutionele en administratieve hervormingen, na de volksbewegingen van 1848 ingevoerd, toen was de heer Schmerling lid van dat ministerie, hij trad echter af toen het ministerie alle wetten en privelegien met voeten begon te treden. De heer Schmerling nu doet concessien, doch die geschieden vreesachtig. Vrijheid van spreken en schrijven, op zijn tijd en trapsgewijze toegestaan, dit moet Oostenrijk doen, doch plotseling en vreesachtig zooals dat thans geschiedt maakt eenen verkeerden indruk. De keizer van Oostenrijk houdt Venetie, doch dan moet hij over een groot leger kunnen beschikken en eene gevulde schatkist tot zijne dienst hebben. Hongarije moet echter ook een leger en geld hebben, Croatie en Bohemen, Transiljvanie, allen willen de magt hebben om zich zelven te kunnen schatten. Blijft Oostenrijk dus de bravo in Venetie spelen, dan zal zijn leger spoedig in het veld moeten verschijnen, het zal bovendien de Europesche mogendheden tot vijanden hebben, die de Italiaansche zaak zijn toegedaan en welker raadgevingen om den oorlog te voorkomen zoozeer door Oostenrijk zijn in den wind geslagen. Frankrijk, die het bloed van zijne zonen voor de zaak van Italie heeft veil gehad, kan niet toestaan dat Oostenrijk zelfs maar den minsten zweem van invloed in Italie overhoude. Wil Oostenrijk Venetie niet verkoopen dan is het oorzaak, dat weldra een Europesche oorlog zal uitbreken, en dan moge de hemel de regten verdedigen"!

(*Chronicle*).

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Naam van het Ship*	*den Gezagvoerder.*	*Grootte van 't schip in Lasten.*	*van waar gekomen.*	*wanneer gezeild.*	*welke plaats aangedaan.*	*werwaarts bestemd.*	*Agenten.*
Febr. 24	Ned. Ind.	Oenarang.	S. van Hulstijn.		Batv. & Sam.		geen	Soerabaya.	Adam & Co.
„ —	„ „	Kraton.	A. v. Nijvenheim.		Pasoeroean.		„	„	Mc Millan Marten & Co.
„ —	„ „	Carolina.	Pa Sakie.		„		„	„	Van de Dungen.
„ —	„ „	Little Tot.	Katjoong.		Panaroekan.		„	„	Major Matzen & Co.
„ —	Engelsche	Equinox.	Tho. Williemsen.		Batavia.		„	„	Johan.
„ —	Oldenburgsche.	Australie.	W. Guttiese.		Liverpool.		„	„	Adam & Co.
„ —	Nederlandsche.	Ida Elisabeth.	Doorens.		Batavia.		„	„	Mathien Ebbs Ruijs & Co.
„ —	„	Passaroevang.	Kramer.		Amsterdam.		„	„	E. Ten Brinck & Co.
„ 25	Ned. Ind.	Makasser	W. A. J. Kuller.		Batavia.		„	„	

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Bestemming.*	*Agenten.*
Nederlandsche	Vier Gebroeders.	Bonk.	Nederland.	B. Kopersmit & Co.
„	Watergeus.	H. R. Giezen.	Onbepaald.	E. Ten Brinck & Co.
„	Kaap Hoorn.	L. J. Dik.	„	„ „ „ „ „
„	Wilhelmina.	Ihnin.	In reparatie.	„ „ „ „ „
„	Prins Fred. der Nederl.	C. C. de Witt.	Onbepaald	Schimmelpenninck & Co.
„	Admiraal de Ruiter.	Stapert.	Nederland.	„ „ „
Britsche	J. D. Marshal.	W. Craigir.	Nederland.	J. F. van Leeuwen & Co.
Zweedsche	Avik.	Ahlborg.	Finland.	Fraser Eaton & Co.
Hamburgsche	Malvina Vidal.	Kessal.	Rotterdam.	Mathieu Ebbs Ruys & Co.
Nederl. Ind.	Stoomboot Samarang Paket.	Scheel	In reparatie.	„ „ „ „ „
Hamburgsche	Amazone.	Riese.	Rotterdam.	„ „ „ „ „
Nederlandsche	Wilh. Cox.	Reisiger.	Onbepaald.	„ „ „ „ „
„	Ida Elisabeth.	Doorens.	Rotterdam.	„ „ „ „ „
„	Antoinette Seraphine.	A. Victor.	„	P. Kervel & Co.
Nederlandsche	Maria Adolphina.	Bloom.	Amsterdam.	„ „ „ „
„	Maria Agnes.	van Deursem.	Amsterdam.	„ „ „ „
Engelsche	Schotch Lassie.	Kennedy.	Onbepaald.	Hill Broekman & Co.
„	Equinox.	Wilhamson.	For Charter.	„ „ „ „
Nederlandsche	Calijpso.	Poolman.	Amstrdam.	Mc Lennan & Co.

Aan- en Uitvoer te Soerabaija van den 25sten Februarij 1861.

AANVOER.

Van Batavia per het Ned. Ind. schip *Banda Balhaer*, gezagv. SECH OEMBARAK BIN ACHMAT DAHIMAN.

100 manden seltserwater, 50 pakken comijnen zaad, THOMAS & Co; 24 kisten manufacturen, HILL BROEKMAN & Co; 63 kisten provisien, LEROUX & Co; 6 kisten manufacturen, J. F. VAN LEEUWEN & Co; 29 zakken komijnen zaad, 12 coll. manufacturen, MATHEU EBBS RUYS & Co; 1 kist zadels, 7 blikken verw, ADAM & Co; 7 kisten roozen water, JOAKIM & Co; 44 kisten manufacturen, SAID ALOEI BIN SCHAP; 900 stuks marmersteenen, 27 kisten wijn, 5 kisten spiritus, 8 kisten champagne, 5 kisten rhijnwijn, 11 kisten sla-olie, 25 kisten provisien, 1 kist manilla sigaren, 51 kisten cognac, 67 kisten bier, 200 kelders genever, 105 picols ijzer, 15 kelders lijn-olie, 100 vaten meel, 200 kistjes zeep, 12 stoelen, 2 banken, 4 kisten portwijn, 287 kelders arak, 100 kisten kruid, 50 kisten manufacturen ORDER.

Van Nederland via Batavia per het Ned. schip *Admiraal Piet Hein*, gezagv. L. HAZEWINKEL.

50 kazen, 200 hammen, 200 vaatjes boter, 40 manden water, 50 kn. vleesch, 20 vaten worst, 15 arak leggers ORDER.

Van Banjermassing per het Ned. Ind. schip *Balhaer* gezagv. HADJIE ABDUL RACHMAN.

4354 bossen rotting, 2650 ps. planken, 6270 ps. kadjang matten, 2500 zilver, GEZAGVOERDER.

UITVOER.

Naar Batavia en Samarang per de Ned. Ind. stoomboot *Prins van Oranje*, gezagv. J. PRINS;

7 vaten zink, ADAM & Co; 20 bladen plaatijzer, FRASER EATON & Co; 28 picols was, B. KOPERSMIT & Co; 19 kisten kaijoepoetie olie, 78 pic. oud koper, diverse ARABIEREN.

Naar Nederland via Pasoeroean per het Ned. schip *Zephir*, gezagv. N. J. DE VRIES.

70 picols rotting, ANEMAET & Co.

Naar Nederland via Pasoeroean per het Ned. schip *Anna en Elise*, gezagv. C. J. JASKIE.

4000. 50 picols suiker, 150 picols rotting, 195 picols noten, 106 picols foelie, 450 picols tin, 1175 stuks koffij zakken, 10 vatjes zwartsel NHM.

Naar Balie per het Engelsche schip *Spartan*, gezagv. A. GRIFFEN.

81 kisten madapollams, en gedr. katoen, HILL BROEKMAN & Co.

Naar Nederland via Pasoeroean per het Ned. schip *Triton*, gezagv. H. G. F. ADRIAANS.

150 picols rotting, ANEMAET & Co.

Naar Nederland via Pasoeroean per het Zweedsche schip *Catharina*, gezagv. OLSSEN.

50 leggers arak, ANEMAET & Co; 68 picols rotting, 85870.1 picols suiker, Mc LENNAN & Co.

Marktprijzen.

SUIKER *f* $16^{1}/_{8}$ @ $16^{1}/_{2}$.—
KOFFIJ *f* $34^{1}/_{2}$.—
RIJST (CARGA) *f* 150. @ *f* 160.—
ID. (WITTE) *f* 200 @ 210.—
ARAK *f* 50.—
OLIE (KLAPPER) *f* 25.—
OLIE (KATJANG) *f* 19.—
KADJANG MATTEN *f* 9.—
WISSELKOERS $191^{1}/_{2}$ @ $102^{0}/_{0}$.—

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.